

[Axel Ivan Pedersen.]

støttede byggeri. Bestemmelsen gælder også for kommunegaranteret byggeri.

Socialdemokratiet har ment at måtte være forpligtet over for det private byggeri i den udstrækning, som driftslånsforslaget var udtryk for, og vi kan derfor anbefale de af boligministeren stillede ændringsforslag til vedtagelse og dermed også selve lovforslagets overgang til tredje behandling.

Ib Thyregod: Da mit partis ordfører, hr. Guldberg, er forhindret i at være til stede i dag, skal jeg på venstres vegne gøre nogle bemærkninger om det foreliggende lovforslag her ved anden behandling.

Forslaget har efter første behandling været genstand for en udvalgsbehandling, hvor man navnlig har drøftet spørgsmålet om afgrænsningen af de ejendomme, de boliger, som skal omfattes af den i forslaget omtalte rentesikringsordning. Lovforslaget fremtræder som udformet i medfør af boligforligets punkt 5 og omfatter som sådan det sociale, det almennyttige byggeri.

Et af de spørgsmål, vi diskuterede forud for lovforslagets fremsættelse, var, om det kommunegaranterede byggeri, derunder byggeriet under Urbanplanen, skulle ind under lovforslaget, og det fremgår jo klart af lovforslaget, at dette byggeri nu er med.

Ud over dette kommunegaranterede byggeri var der endvidere spørgsmålet om det private støttede byggeri og det private ustøttede byggeri. Ud fra det lighedssynspunkt, som man må anlægge over for de forskellige former for byggeri, må det være naturligt at finde frem til en løsning også vedrørende det private byggeri, og derfor har vi i udvalget arbejdet for at finde frem til en løsning vedrørende det private byggeri, og man kan vel sige, at venstre i høj grad har taget initiativet til, at det foreliggende forslag kan komme til at omfatte hele det private udlejningsbyggeri — altså ikke alene det private støttede, men også det private ustøttede byggeri — dog, som det fremgår af lovforslaget, således at det er en betingelse for dette rentefri lån til rentesikring, at der bliver tale om en lejekontrol.

For så vidt angår det sociale boligbyggeri, gælder det i øvrigt om selve lovforslaget, at der her er tale om et antal boliger på

12.000, og det er vel naturligt, at man, når man ser på spørgsmålet om, hvorledes denne rentesikring skal fordeles på de forskellige ejendomme inden for det sociale boligbyggeri, tager de nødvendige hensyn til, at hele landet kan komme med i ordningen, således at f. eks. ikke en enkelt kommune får større andpart, end rimeligt er, i forhold til de øvrige kommuner; det er da også et led i boligforliget, at således skulle dette spørgsmål løses. Der er jo også et spørgsmål om det meget dyre sociale boligbyggeri, som vi vel også må se lidt nærmere på, nemlig om det er rimeligt, at det i samme omfang som den øvrige del af det sociale boligbyggeri går ind under denne ordning.

For det private støttede og ustøttede byggeri bliver der tale om et lån, som skal tilbagebetales i løbet af en kortvarig periode, og vi kan altså gå ind for den ordning, som her er foreslået, med dette rentefrie lån.

Jeg vil gerne gøre et par enkelte bemærkninger vedrørende spørgsmålet om denne derved opbyggede ordning. Det er jo for det første således, at der her er tale om en midlertidig ordning, som jo skal suppleres med den ordning, som træder i kraft 1. april næste år, nemlig boligsikringsordningen, boliggarantiordningen. I det omfang denne ordning får virkning, vil der være skabt lighed mellem de forskellige grupper af ejendomme og derigennem også lighed mellem de forskellige grupper af lejere, lejerne i de forskellige former for byggeri, og derigennem er et væsentligt punkt i boligforliget blevet gennemført. Denne ordning er, som det er nævnt, midlertidig, dels bl. a. under hensyn til ordningen vedrørende boliggarantien, men også fordi den efterhånden skal afløses af den selvfinansiering, som ligeledes skal gennemføres efter boligforliget.

Jeg vil gerne gøre den bemærkning, at det forekommer mig naturligt, at man også i øvrigt stiller det sociale boligbyggeri og det private byggeri så lige som muligt. Der er desværre i Københavns kommune gennem den såkaldte Urbanplan iværksat et byggeri, som udelukkende skal gennemføres som socialt boligbyggeri. Det må betragtes som uheldigt, at man her ikke også forsøger at gennemføre en konkurrence mellem det private og det sociale boligbyggeri. Også af en anden grund kan man kritisere det, som